

Албанци. Двайсетѣхъ и два негови другари като паднахъ единъ подиръ другъ отъ Турскитѣ коршуми, останалъ бѣше само той съ внукътъ си — които не припустихъ Турцитѣ да прѣкрачѣтъ прагътъ додѣто не се ударихъ и тѣ. Албанцитѣ ся удивихъ, като влѣзахъ въ тѣзи крѣпость, дѣто не намерихъ въ нея освѣнь единъ старъ чловѣкъ живъ и едно дѣте — Мавромихаля и неговийтъ внукъ, достойни наслѣдници, по кръвъ, на тристата Термонилеки души.

Албанцитѣ, господари вѣки на тоя тѣсенъ прѣходъ, напжлватъ Маняското поле, отиватъ кѣмъ Модонъ да го отжрвѣтъ. Русцитѣ нападнати, оттеглятъ ся кѣмъ Наваринъ. Селачитѣ Гржци, като бѣгахъ отъ Албанското наказание, бѣхъ ся събрали, жени, дѣца, стада, подѣ стѣнитѣ на Наваринъ и моляхъ Русцитѣ да имъ отворѣтъ за да избѣгнѣтъ смѣртѣта.

»Обѣщайте ни да ни освободите,« викахъ прѣзъ стѣнитѣ на Алексея Орлова, който бѣше затворенъ въ градътъ, »ние не ви просимъ освѣнь да ни запазите отъ смѣртѣта.«

Алексей остана глухъ. Безъ никакво пристанище, тѣ напоследокъ ся рѣшихъ да прибѣгнѣтъ по море кѣмъ Сфактерия. По причина на това нечловѣческо Орловово дѣло петъ хиляди души ся изгубихъ отъ гладъ и отъ студъ — като гледахъ надъ морето да плувѣтъ тѣлата на женитѣ и на дѣцата имъ.

Алексей Орловъ, като подпали барутѣтъ що ся нахождаше подѣ Наваринскитѣ тѣждини, прибра Бенаки, Папазоглу и нѣколко пѣрвенци отъ Гржцитѣ въ гемнитѣ и отвори платната кѣмъ Матапанскитѣ мисѣ да ся срѣщне съ Елфистона и съ братѣтъ си Теодора Орлова, на които ескадритѣ обикаляхъ да тѣрежѣтъ Турската флота — за която бѣхъ ся извѣстили че е въ Архипелагѣтъ. Двайсетъ хиляди фамилии отъ вжтрѣшностьта и отъ крайморието отидохъ да тѣрежѣтъ прибѣжище въ Венецианскитѣ острове. Пашата, като